

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Mgr. Filipem Skřivanem ve věci

žalobce: V. D., nar. X, st. příslušnost X
zastoupen JUDr. Matějem Šedivým, advokátem
sídlem Václavské náměstí 21, Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 8. 2022, č. j. OAM-682/ZA-ZA10-D07-2022,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím rozhodl, že žádost žalobce o mezinárodní ochranu je nepřipustná dle § 10a odst. 1 písm. b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), řízení o žádosti zastavil dle § 25 písm. i) zákona o azylu a určil, že příslušným státem k projednání žádosti je podle čl. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 („nařízení Dublin III“) Polská republika.

II. Obsah žaloby

2. Proti napadenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu. Namítá, že žalovaný nezjišťoval, zda obavy žalobce dopadají toliko na domovský stát nebo také na Polskou republiku. Z postupu žalobce, který se i přes platné polské vízum rozhodl uchýlit do České republiky, lze usuzovat, že se obává pronásledování jak v zemi původu, tak i na území Polské republiky. Při hodnocení bezpečnosti v Polské republice žalovaný nevzal v potaz individuální situaci žalobce, kterou se ani nepokusil zjistit. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí nevyplývá, co si žalovaný myslí o důvodech obav žalobce, a to s přesahem na území Polska. Žalobce proto navrhuje, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
3. Žalobce taktéž v žalobě požádal o přiznání odkladného účinku.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný ve svém vyjádření uvádí, že vycházel z výpovědi žalobce v průběhu správního řízení. Žalobce uvedl, že si vyřídil polské vízum, neboť v Polské republice chtěl pracovat, ale vzhledem k okolnostem (v Polsku žalobce nemá známé, zatímco v České republice má kamaráda) přicestoval do České republiky. Žalobce rovněž sdělil, že jiný důvod, pro který přicestoval právě do České republiky, neměl, a že v Polské republice se nesetkal s žádným problémem. Důvody žádosti o mezinárodní ochranu budou předmětem posouzení v Polské republice. Žalovaný proto navrhuje, aby krajský soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

5. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Za splnění podmínek § 51 s. ř. s. rozhodl soud bez jednání.
6. Žaloba **není** důvodná.
7. Podle čl. 3 odst. 1 věty druhé nařízení Dublin III *žádost posuzuje jediný členský stát, který je příslušný podle kritérií stanovených v kapitole III*. Výjimku představuje situace popsaná v čl. 3 odst. 2 větě druhé, dle které *není-li možné přemístit žadatele do členského státu, který byl primárně určen jako příslušný, protože existují závažné důvody se domnívat, že dochází k systematickým nedostatkům, pokud jde o azylové řízení a o podmínky přijetí žadatelů v daném členském státě, které s sebou nesou riziko nelidského či ponižujícího zacházení ve smyslu článku 4 Listiny základních práv Evropské unie, členský stát, který vede řízení o určení příslušného členského státu, pokračuje v posuzování kritérií stanovených v kapitole III, aby zjistil, jestli nemůže být určen jako příslušný jiný členský stát*.
8. Žalobce v žalobě nezpochybňuje, že podle kritérií v kapitole III nařízení Dublin III je k vyřízení žádosti příslušná Polská republika. Žalobce je držitelem polského víza vydaného dne 26. 4. 2022 s možností více vstupů a maximální délkou pobytu 365 dní od 1. 5. 2022 do 30. 4. 2023. Předchozí kritéria v případě žalobce splněna nejsou a Polská republika je proto dle čl. 12 nařízení Dublin III příslušná k posouzení žádosti žalobce.
9. Tvrzení žalobce, že žalovaný nezjišťoval individuální situaci žalobce, neodpovídá obsahu správního spisu. V průběhu pohovoru k žádosti se žalovaný žalobce výslovně dotazoval na okolnosti příjezdu žalobce do Polska a jeho následného odjezdu do ČR. Žalobce vypověděl, že v Polsku nikoho nezná a v České republice má kamaráda, proto přicestoval

k němu. Jiný důvod nemá. V Polsku neměl žádný problém, ale nikoho tam nezná a nerozumí polskému jazyku. Další důvody, proč necestovat do Polska, žalobce nemá.

10. Z právě uvedeného dle krajského soudu vyplývá, že žalovaný existenci individuálních okolností, které by mohly bránit přemístění žalobce do Polska, zjišťoval. Sám žalobce existenci takových okolností popřel. Skutečnost, že má žalobce v České republice kamaráda, není natolik silnou vazbou, která by mohla mít na rozhodnutí žalovaného vliv.
11. Obecně dále platí, že právní řád a společný azylový systém vychází z předpokladu, že se zřetelem na úroveň ochrany základních práv a svobod v členských státech Evropské unie se považují členské státy navzájem za bezpečné země původu, a to pro veškeré právní a praktické účely spojené se záležitostmi azylu. Zároveň není za běžných okolností důvodu se domnívat, že by některý z členských států trpěl pronásledování či působení vážné újmy na svém území v případě státních příslušníků třetích zemí. Pokud nevyjdou v řízení najevo konkrétní náznaky dosahu hrozby ze země původu i na příslušný členský stát, není povinností žalovaného se možným přesahem obav žadatele na území jiného členského státu výslovně zabývat (srov. obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 1. 2017, č. j. 2 Azs 222/2016 – 24).
12. V řízení žádné takové okolnosti najevo nevyšly a žalobce při pohovoru uvedl, že kromě kamaráda v ČR nemá žádné důvody nevycestování do Polska. Také v žalobě zůstává poukaz na přesah obav žalobce na území Polska v naprosto obecné rovině (resp. v rovině nedůvodné námitky nepřezkoumatelnosti), stejně jako celá žaloba.
13. Krajský soud s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí dostatečně zabýval individuální situací žalobce. Za dané skutkové situace se žalovaný nebyl povinen výslovně zabývat tím, zda by žalobce mohl problémům, které měl v zemi původu, čelit i na území Polska. Žalobní námitky proto krajský soud neshledal důvodnými.

V. Závěr a náklady řízení

14. Krajský soud z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
15. O návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby soud samostatně nerozhodoval, neboť po učinění nezbytných procesních úkonů rozhodl ve věci; rozhodnutí o odkladném účinku by proto nemělo žádný smysl.
16. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 31. října 2022

Mgr. Filip Skřivan, v. r.
samosoudce